

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt onsdag den 19. december 2018

Sag BS-36847/2018-HJR

Nissan Nordic Europe Oy
(advokat Christian Karhula Lauridsen)

mod

Daugaard Biler A/S
(advokat Peter Stig Jakobsen)

I tidligere instans er truffet afgørelse af Sø- og Handelsretten den 20. marts 2018.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Henrik Waaben, Michael Reklings og Lars Hjortnæs.

Påstande

Appellanten, Nissan Nordic Europe Oy, har nedlagt påstand om, at Højesteret antager sagen til realitetsbehandling.

Indstævnte, Daugaard Biler A/S, har protesteret herimod.

Sagsfremstilling

Ankesagen angår, om Nissan Nordic Europe Oy efter ophævelsen af en forhandleraftale med Daugaard Biler A/S har handlet ansvarspådragende ved ikke at lade Daugaard Biler fortsætte eller blive genoptaget som autoriseret Nissan-reparatør.

Daugaard Biler har angående Nissans ophævelse og afvisning af at lade Daugaard Biler genindtræde som autoriseret reparatør indleveret en klage til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen samt klaget til EU-Kommissionen. Konkurrence-

rence- og Forbrugerstyrelsen besluttede den 10. april 2015 ikke at træffe afgørelse i sagen, idet styrelsen på baggrund af de indhentede oplysninger vurderede, at det forventede resultat af yderligere undersøgelser og deres betydning for konkurrencesituationen ikke ville stå i rimeligt forhold til anvendelse af de yderligere myndighedsressourcer, som ville være nødvendige for at undersøge og træffe afgørelse i sagen. Daugaard Biler trak senere klagen til EU-Kommissionen tilbage.

Sagen blev indbragt for Sø- og Handelsretten ved stævning af 19. maj 2017, hvor Daugaard Biler nedlagde påstand om, at Nissan skulle anerkende at have handlet ansvarspådragende over for Daugaard Biler ved ikke fra den 23. maj 2014 – subsidiært et senere tidspunkt – at have optaget Daugaard Biler som autoriseret Nissan-reparatør fra Daugaard Bilers nærmere angivne forretningssteder. Daugaard Biler nedlagde også en påstand om, at Nissan skulle betale i alt 17.391.050 kr. til Daugaard Biler.

Nissan påstod frifindelse.

Påstanden om ansvargrundlaget har Sø- og Handelsretten udskilt til særskilt behandling og afgørelse.

Sø- og Handelsretten fandt ved dom af 20. marts 2018, at Nissan havde handlet ansvarspådragende over for Daugaard Biler ved ikke fra den 23. maj 2014 at have optaget Daugaard Biler som autoriseret Nissan-reparatør fra Daugaard Bilers nærmere angivne forretningssteder.

Procesbevillingsnævnet har ved afgørelse af 29. august 2018 meddelt Nissan tilladelse til anke af Sø- og Handelsrettens dom af 20. marts 2018, og Nissan har anket dommen ved ankestævning af 26. september 2018 og har anmodet om, at Højesteret tager anken under pådømmelse.

Anbringender

Nissan har anført navnlig, at sagen er af principiel karakter. Sagen rejser således spørgsmål om fortolkningen og anvendelsen af blandt andet konkurrencelovens § 6, stk. 1, og eventuelt TEUF artikel 101, stk. 1. Det gælder blandt andet spørgsmålet om, hvorvidt det forhold, at en leverandør ensidigt afviser at lade en reparatør fortsætte eller blive genoptaget i et kvalitativt selektivt distributionssystem, overhovedet kan være omfattet af konkurrencelovens § 6, stk. 1, og eventuelt TEUF artikel 101, stk. 1.

Det gælder også spørgsmålet om, hvorvidt det under visse omstændigheder, såsom i tilfælde af væsentlig misligholdelse af et aftaleforhold, kan være i overensstemmelse med et kvalitativt selektivt distributionssystem – og derfor ikke kan medføre en mulig overtrædelse af konkurrencelovens § 6, stk. 1, og eventu-

elt TEUF artikel 101, stk. 1 – at en leverandør afviser at lade en distributør, som ellers opfylder de kvalitative minimumskrav, fortsætte eller blive genoptaget i et kvalitativt selektivt distributionssystem.

Endvidere gælder det spørgsmålet om, hvorvidt en eventuel uberettiget afvisning af at lade en distributør fortsætte eller blive genoptaget i et kvalitativt selektivt distributionssystem i sig selv udgør en overtrædelse af konkurrencelovens § 6, stk. 1, og eventuelt TEUF artikel 101, stk. 1, eller blot betyder, at det kvalitative selektive distributionssystem – altså leverandørens aftaler med de distributører, der er optaget i distributionssystemet – falder inden for konkurrencelovens § 6, stk. 1, og eventuelt TEUF artikel 101, stk. 1, således at eventuelle konkurrencebegrænsninger aftalt mellem leverandøren og de autoriserede distributører potentielt er i strid med forbuddet.

Sagen har desuden generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen. På denne baggrund er betingelserne for direkte anke til Højesteret i medfør af retsplejelovens § 368, stk. 4, 2. pkt., jf. 1. pkt., opfyldt.

Daugaard Biler har anført navnlig, at sagen ikke angår spørgsmål af principiel karakter. For det første vedrører sagens omdrejningspunkt en konkret bevisbedømmelse. Sagen angår således spørgsmålet om, hvorvidt Nissan har handlet ansvarspådragende ved ikke at lade Daugaard Biler fortsætte som autoriseret reparatør. Afgørelsen af dette spørgsmål beror på en konkret bevisbedømmelse.

Parterne var under sagens behandling for Sø- og Handelsretten i det væsentligste enige om, at Nissan – inden for rammerne af Nissans kvalitative selektive distributionssystem – som udgangspunkt var forpligtet til at optage alle, som opfyldte de af Nissan fastsatte kvalitative betingelser for optagelse. Hovedspørgsmålet var, om de forhold, som lå til grund for ophævelsen af forhandleraftalen, var tilstrækkeligt grove til at kunne berettigede fravigelsen fra hovedreglen om, at alle, som opfylder de kvalitative betingelser for optagelse som autoriseret reparatør, har ret til optagelse. Endvidere var spørgsmålet, om Daugaard Biler opfyldte de kvalitative betingelser for optagelse som autoriseret Nissan reparatør.

For det andet er det juridiske grundlag for sagens pådømmelse ikke uafklaret. Det er uomtvistet, at Nissan har udarbejdet den kombinerede forhandleraftale på baggrund af og med henblik på at efterleve de konkurrenceretlige rammer for selektiv distribution. Nissans pligt til ikke at afslå en ansøgning fra en ellers ophørt forhandler ("uanset årsag") følger således både af aftalen mellem Daugaard Biler og Nissan og af konkurrencereglerne. Sagen kan derved afgøres såvel ud fra en fortolkning af aftalegrundlaget som efter konkurrencelovens § 6, stk. 1, og TEUF artikel 101, stk. 1.

Endvidere synes sagen ikke at have generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen, idet sagen, som nærmere redegjort for ovenfor, i første række beror på en vurdering af, om der i det konkrete tilfælde var omstændigheder, som kunne danne grundlag for at nægte Daugaard Biler at fortsætte som autoriseret Nissan reparatør.

Højesterets begrundelse og resultat

Af retsplejelovens § 368, stk. 4, 2. pkt., som affattet ved lov nr. 84 af 28. januar 2014 om ændring af retsplejeloven mv. (Sagstilgangen til Højesteret), fremgår, at domme, der er afsagt af Sø- og Handelsretten, kan ankes til Højesteret,

”hvis sagen er af principiel karakter og har generel betydning for retsanvendelsen og retsudviklingen eller væsentlig samfundsmæssig rækkevidde i øvrigt, eller hvis andre særlige grunde i øvrigt taler for, at sagen behandles af Højesteret som 2. instans.”

Den indankede dom angår, om Nissan har handlet ansvarspådragende ved ikke at lade Daugaard Biler fortsætte som autoriseret reparatør. Afgørelsen heraf beror i første række navnlig på en konkret vurdering i lyset af parternes aftale samt retspraksis fra danske domstole og EU-Domstolen.

Sagens afgørelse kan derfor ikke på det foreliggende grundlag antages at få principiel betydning, og der ses heller ikke at foreligge andre særlige grunde, der taler for, at sagen bør kunne indbringes for Højesteret som 2. instans.

På denne baggrund finder Højesteret, at betingelserne for anke til Højesteret ikke er opfyldt, jf. retsplejelovens § 368, stk. 4, 2. pkt.

Højesteret afviser derfor anken, jf. retsplejelovens § 368, stk. 6, 2. pkt., jf. stk. 4, 2. pkt.

Det bemærkes, at Sø- og Handelsrettens afgørelse af 20. marts 2018, der var en delafgørelse efter retsplejelovens § 253, stk. 2, og som ikke sluttede sagen, burde være truffet ved kendelse.

THI BESTEMMES:

Denne anke afvises fra Højesteret.

Publiceret til portalen d. 19-12-2018 kl. 11:15

Modtagere: Advokat (H) Christian Karhula Lauridsen, Advokat (H) Peter Stig Jakobsen